

LivsTid

Om den här boken

Även om vi alla är fångar i Tiden handlar inte den här boken om fängelsevistelse. Frågan är snarare hur vi upplever Tiden, hur den styr våra Liv, vad vi gör med den och om den överhuvudtaget finns.

Skillnaden mellan den svartvita bilden ovan och färgbilden nedan bekräftar att Tiden finns och att den går hårt åt människans kropp.

Vad tiden kan göra med författarens vilda tankar framgår av bokens övriga innehåll, som på intet sätt gör anspråk på vetenskaplig riktighet.

Tid

En del vetenskapsmän påstår att tid bara är en illusion och följaktligen inte finns.

Skulle påståendet vara sant, skulle den som påstår detta inte finnas (och inte heller hela universum, för den delen).

Den som påstår motsatsen, alltså att tiden finns, måste finnas. I alla fall tillfälligt.

Livet självt är kanske starkaste argumentet att tiden finns.

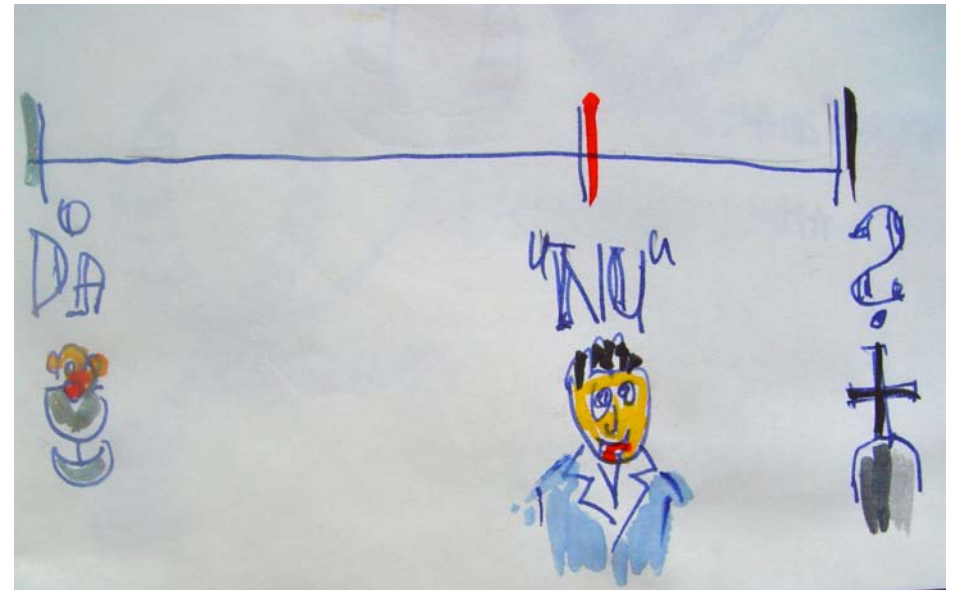
Livets utveckling är en sekvens i tiden oavsett sekunder eller miljarder år.

Utan tid inget liv.

Skulle tiden stanna, skulle även livet upphöra, inklusive alla dess spår, eftersom om tiden inte finns är det omöjligt att vandra tillbaka i "livets spår". Inte heller skulle man ha tid att grubbla om framtiden.

Om ett liv upphör fortsätter dock tiden. Övriga liv eller gener som det numera avslutade livet hunnit fortplanta kan intyga detta.

Det som är en illusion är NUET.

Det vi kallar nuet har redan varit innan vi hunnit skriva eller uttala eller ens tänka nuets fyra bokstäver. Vår hjärna generaliserar alltså grovt och kallar en momentan delsekvens av tiden för "nuet". Det är fel att säga "nuvarande" vecka eller århundrade eller millennium. Det borde heta pågående eller innevarande eller aktuellt sådant.

Liv

När vi betraktar Livet i Tiden och Tiden i Livet kommer vi fram till att båda är RELATIVA.

Alltså bör det finnas livsformer som klart skiljer sig från dem vi lever i.

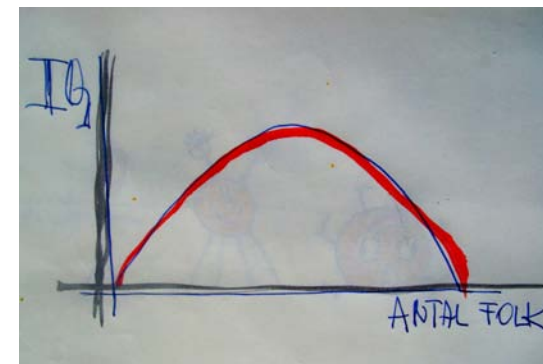

Därför tycker jag att man gör fel genom att i universum enbart söka jordliga livsformer.

Det kan finnas helt andra livsformer än vår hjärna är van vid. Jag skulle inte bli förvånad om hela galaxen med dess svarta "hjärta" är en livsform och det samma gäller hela universum.

En måttstock för tiden som vi hittat på är jordens rörelse kring egen axel och kring solen, kryddat med månens vandring kring jorden. När vårt liv varat i 100 varv kring solen är vi nöjda med vår epok. Det kan dock finnas livsformer vars epok varar en miljard (jordiska) år. Förmodligen uppfattar de en million år som en (jordisk) månad.

Att Livet uppstår när Tiden tickar ser jag inte särskilt märkvärdigt. Det kan vara mera speciellt med vår form av organiskt liv.

Det som är mest fascinerande är den typ av INTELLIGENS som av någon oförtjänt anledning människan har utvecklat. Bland millioner ungefär tre miljarder år gamla livsformer på jordklotet finns det bara en med människans kapacitet att tänka abstrakt, att kommunicera och att hantera medvetande.

Tempus

Här kommer vi tillbaka till tiden.

Jag tror att intelligensens vagga heter TEMPUS.

Alltså MEDVETANDE inte bara om det fiktiva "nuet" men även om det som HAR VARIT (Perfect) och det som KAN HÄNDA (Futurum).

Medvetande om tiden.

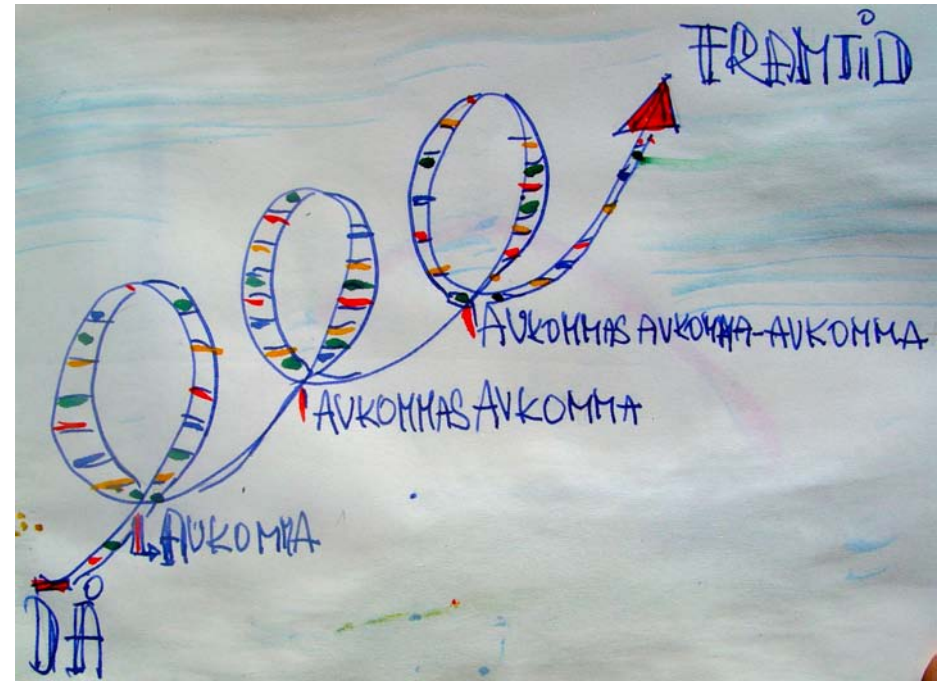
Lagring av det som har varit har många livsformer, men för det mesta använder de Minnet för att bygga omedvetna reflexer, medan vi (som också har reflexer) kan MEDVETET bläddra i minnesbanken för att KOPPLA det som har hänt till vad som är mest sannolikt att hända i FRAMTIDEN.

Och inte nog med det. Vi kan KOMBINERA både inom minnesbanken och utanför den med ALTERNATIVA HANDLINGAR som i sin tur ger möjlighet att styra ALTERNATIVA UTGÅNGAR i FRAMTIDEN.

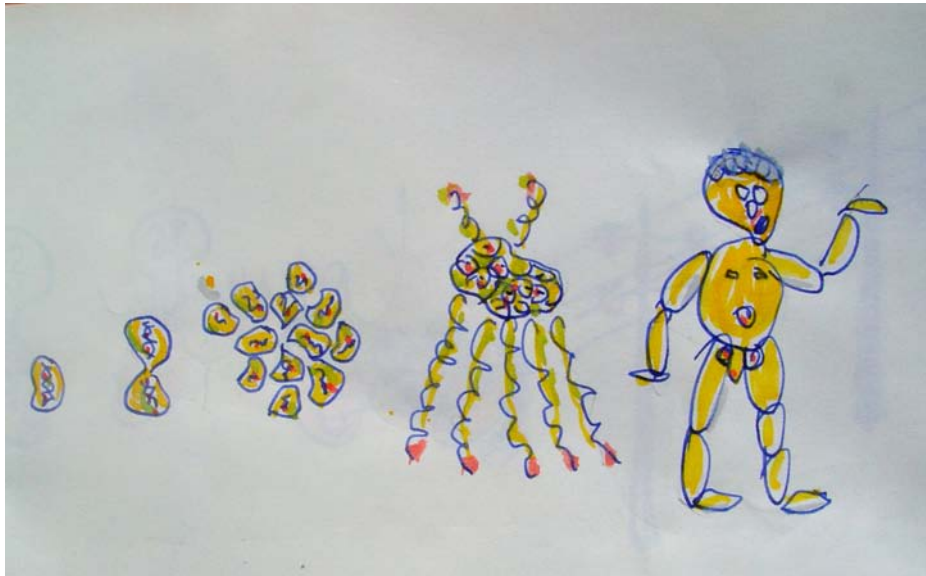
Och inte nog med det heller. Vi vågar testa helt oprövade lösningar. Till och med räkna ut vad resultatet kan bli. För det mesta med framgång, men i bland med katastrof som resultat. Vi tar dock risken, eftersom det gäller ju att komma först med något bättre än konkurrenterna.

Djuren verkar nöja sig med Orsak och Verkan, medan vi BEMÖTER orsak och PÅVERKAR verkan.

Perfektionister värnades om spridning av sina gener som vi är har vi sedan utvecklat avancerade kommunikationsformer. Förmodligen för att kompensera för förlorad päls, fysiska begränsningar och vår kollektivistiska individualism. Att ha ett eget gäng att slåss mot fiender ger bättre utsikter att vinna framtida kamper om tillvaro. Att bli ledare för ett sådant gäng är ännu vassare och man får belöning i form av status och sex med den mest fruktsamma stammedlemen. Alltså handlar det hela tiden om tiden och avancerat tempusmedvetande. Vad är det som får livet att klamra sig fast just vid livet för att fortgå och utvecklas i tiden?

Livsformer - Stora & små

Vår lilla livssekvens i vår lilla tidssekvens verkar vara en delsekvens av en större sådan, som i sin tur är en del av något större, som i sin tur är del av något mycket större och så vidare....

Jag tror att det som är större inte kan finnas och fungera om det lilla inte fungerar. Min feta kropp skulle knappast fungera om flercelliga organ inte fanns och knappast om cellerna inte fanns överhuvudtaget.

Man kan säga att högre livsformer förutsätter lägre livsformer.

Men det verkar vara högre livsformer som besitter högre intelligens enligt vår IQ måttstock. Därmed borde det vara så att vi styr lägre livsformer eftersom vi är smartare. Är vi verkligen det?

Kan det inte vara så att högre komplexitet ger begränsningar på grund av många viljor som den består av? Kan det inte vara så att vi egentligen är dummare än mindre komplexa organismer som låter oss tro att vi är smartare och som bara använder oss i sina själviska syften?

Varför ligger vi alltid några steg efter naturen? Efter virus? Efter DNA? Efter vår egen hjärna?

Vad är det som använder oss som verktyg och i vilka syften?

Varför tycks tiden gå fortare och varför har vi mindre av den?

Efter att hjulet uppfanns tog det tusentals år tills någon satte kuggar på det för att göra klockor och mäta tid. Sedan gick det fortare och fortare. Ångmaskiner, bilar, flygplan, rymdraketer....

Kommunikation

Rymdraketer...?.

Har livet tröttnat på alla katastrofer efter att nästan ha utplånats vid flertal tillfällen i jordens historia?

Har livet tagit risken att vi dödar allt liv på jorden genom att göra oss teknologiskt smarta i syfte att avstyra framtida katastrofer, alternativt hitta annan hemvist i rymden?

Hur man än vrider och vänder på saken är alla former av liv beroende av varandra, vilket bör gälla även andra former av liv än dem vi känner till. Med "beroende" menar jag både livsformernas existens och fall, i fall de utplånar varandra. Som optimistisk pacifist tror jag dock att alla livsformer har mera att vinna i längden genom att samarbeta, även om ett och annat offer måste offras på vägen (i tiden).

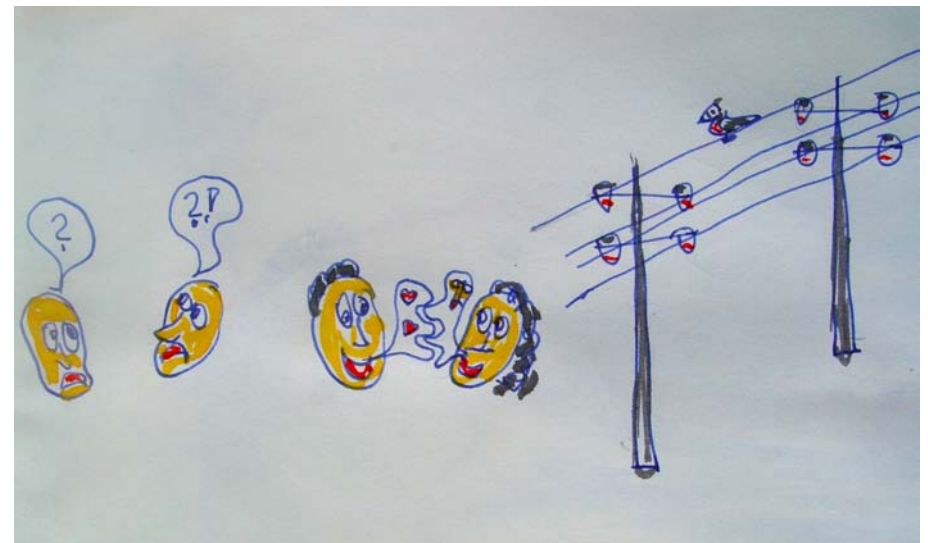
Vid det här laget är jag säker på att vår livsform utgör ett verktyg för både andra former och sig själv, men vem är det som bestämmer?

Vi har kommit ganska långt när det gäller kommunikationer med livsformerna på jorden, det vill säga "neråt" i vårt sätt att se saken (vilket "lägre" livsformer gärna låter oss tro).

När det gäller kommunikationer med vår typ av organiska livsformer utanför jordklotet är det hela bara en tidsfråga i form av år eller ljusår.

Att kommunicera med helt andra livsformer än de som kräver syre och flytande vatten är genast mycket kinkigare. Dock kvarstår faktum att allt i vårt universum styrs av samma fysikaliska naturlagar, varvid det inte borde vara omöjligt. Återigen tidsfråga men även energifråga. Det kan krävas mera energi än vad som går att mobilisera på jorden.

Men kanske kan tiden hjälpa till.

Tankeexperiment # 1

Låt oss göra ett tankeexperiment om icke konstant tid.

A.

Jag kastar en sten som efter 2 sekunder träffar vattenyta 50 meter bort. Farten är då 25 meter/sekund.

Jag kastar samma sten med samma kraft, men precis som stenen lämnar min hand saktar tiden ner till 50% av normal fart.

Vi utgår ifrån att energin är oförstörbar och stenen flyger med samma "fart". Kommer stenen 100 meter långt inom 2 (långsammare) sekunder, d.v.s. 50 meter/sekund?

Var kommer den extra energin ifrån att stenen som kastats med samma kraft flyger dubbelt så långt?

Låt oss nu vända på steken.

B.

Jag kastar igen en sten som efter 2 sekunder träffar vattenyta 50 meter bort. Farten är då 25 meter/sekund.

Jag kastar samma sten med samma kraft, men precis som stenen lämnar min hand ökar tiden upp till det dubbla av normal fart.

Vi utgår ifrån att energin är oförstörbar och stenen flyger med samma "fart". Kommer stenen bara 25 meter långt inom 2 (snabbare) sekunder, d.v.s. 12,5 meter/sekund?

Var har energin tagit vägen när stenen som kastats med samma kraft bara flyger hälften så långt?

Svaret måste bli att Rumstid förändras om energibalansen skall stämma.

Om tiden går långsammare ligger 50 meter längre bort och rummet expanderar.

Om tiden går fortare ligger 50 meter närmare och rummet krymper.

Jorden gör fortfarande ett varv kring egen axel på ett dygn och ett varv kring solen på ett år.

Expansion

Vad händer då med stenen och måttbandet?

När rummet expanderar eller krymper gäller det samma även för utrymme mellan partiklar som allt består av. Alltså expanderar eller krymper både stenen, måttbandet och för den delen även min kropp, utan att vikten/ massa förändras. Energi-balansen stämmer och 50 meter blir fortfarande 50 meter utan att någon märker något.

Eftersom Massa (vikten) är Energi som inte kan förändras av sig själv experimenterar vi inte med stenens eventuella viktförändring.

Men vad händer med gravitationen (som fortfarande ingen riktigt vet hur den fungerar)? Större avstånd mellan partiklar, eller mellan jorden och solen borde betyda att gravitationen minskar, vi riskerar att lämna solsystemet och universum blir en röra. Jag tror inte det, eftersom 1 m är fortfarande 1 meter.

Som bekant expanderar universum, vilket enligt ovan skulle betyda att tiden går långsammare.

Men hur kan vi då, enligt resonemanget ovan, märka expanderande universum när även måttbandet expanderar?

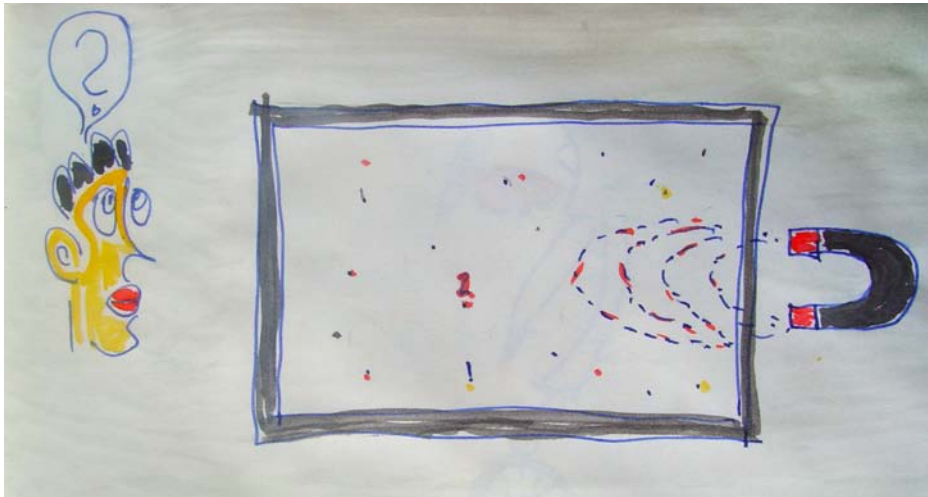
Kan svaret ligga i att Här och Nu skiljer sig från Där och Då, där Då handlar om många miljarder år tillbaka i tiden?

Enligt Relativitetsteori kan inget inklusive måttbandets partiklar röra sig fortare än ljuset men rummet kan. Som på en uppblåsbar ballong följer partiklar och galaxer med "utan att röra sig ur fläcken". Alltså kan avståndet mellan galaxer öka sett från där vi är nu, i alla fall tills ljuset kommer i kapp, om det nu någonsin kan göra det.

Detta skulle betyda att en observatör inte märker något i närheten men på ett avstånd av 14 miljarder ljusår blir expansionen klart märkbar. Eftersom den dessutom tycks öka tyder det hela på att ljuset "saktar efter" rummet.

Nothingness does not exist

Engelskan säger det bättre, men vad jag menar är att INGET inte finns. Det finns alltid något. Även om vi skulle lyckats att suga ut alla partiklar i en vakuumkammare finns det alltid något där.

Det finns fortfarande partiklar som vi inte har fått grepp om än och det finns fler typer av energifält. Ta gravitationen som exempel. Som bekant kröker gravitationen rum. Hur skulle den kunna kröka något om ingenting fanns där? Jag tror att gravitationsfältet "skapar rummet" eller rättare sagt "banor" som partiklarna följer. Ungefär som järnspån i ett magnetfält.

Eftersom INGET inte finns är även talet "0" en illusion. Snarare än NOLL skulle jag uttrycka det som NONSENS. Här ser vi vissa paralleller med Nuet som inte heller finns. Eller vår tide-räkning- "År 0" strax innan Jesus föddes har redan sparkat och levt rullan i nio månvarv i Marias mage.

Vilken förändring som helst behöver tid och kräver energi. Det samma gäller livet. Vi absorberar ljus, äter, dricker, rör oss, producerar värme, svettas, kissar och bajsar.

Vad händer med livet i tankeexperimentet ovan? Om tiden går fortare kommer vi att leva längre?

Svaret borde bli "ja", men som vi sa ovan kommer varken vi eller någon annan att märka det, eftersom ett år blir fortfarande ett år.

Men vad säger våra celler och dess DNA svans, som är programmerade för ett visst antal "loop", d.v.s. livslängd? Låter sig den biologiska klocka "luras" såsom de mekaniska-, digitala-, eller atomur gör?

Genom att stänga försökspersoner i en mörk grotta några veckor har man testat fram att våra biologiska klockors dygnsrytm skiljer sig på ett par timmar från jordens.

Tankeexperiment # 2

Universums lagar gäller även en biologisk maskin, men låt oss för säkerhets skull testa vad som händer om våra biologiska klocka skulle strunta i jordens dygnsrytm och vi gör ett tankeexperiment till:

A

Under nuvarande tidshastighet förnyas celler i en viss (och vis) kropp 1000 gånger i genomsnitt tills den dör 100 år gammal.

B

Någon sekund efter en liknande kropps födelse och förutsättningar ökar tiden till det dubbla av tidigare "fart" och kroppens celler gör också 1000 förnyelsecykler. Jippiiii.. vi har fördubblat livslängden, men har vi verkligen det?

Mätt med klocka A skulle vi det, men mätt med klocka (måhända samma) i B har fortfarande bara 100 år passerat och ingen har en aning att vi egentligen lever "längre".

Detta leder oss till ett vildare tankeexperiment, som förutsätter att tiden går olika fort i olika delar av universum:

AA

En lycklig mor föder två enäggstvillingar. Fadern som är urmakare blir också lycklig och häger en digital guldklocka om halsen på vardera tvillingen och lovar att batteriet håller 30 år.

Strax efter förlossningen suggs den ena tvillingen in i ett maskhål och på ett kick hamnar i en avlägsen del av universum på planeten XuX där tiden går dubbelt så fort än här på Jorden.

Mitt under bröllopsnatten, 30 XuX-år gammal och ca 300 cellförnyelser lägger XuX-broderns klocka av p.g.a. urladdning och till råga på allt elände suggs han in i ett nytt maskhål och hamnar i sin tvillingbrors sovrum tillbaka i Stockholm.

Tidsresor

Jorden har bara hunnit avverka 15 varv runt solen, vilket är också tvillingbrorsans jordiska ålder och hans kropp har bara hunnit med 150 cellförnyelser.

Med jordiska mått mätt är XuX-bror 15 år gammal och med XuX mått mätt är jordbrorsan 30 år gammal, men deras utseende bekräftar att det är fel.

Man accepterar Tidsresor och kastar sig på cellerna och DNA.

Om nu cellernas biologiska klocka struntar i den jordiska eller XuX tiden och kör sitt eget race borde bägge bröderna se lika gamla ut, men det gör de inte.

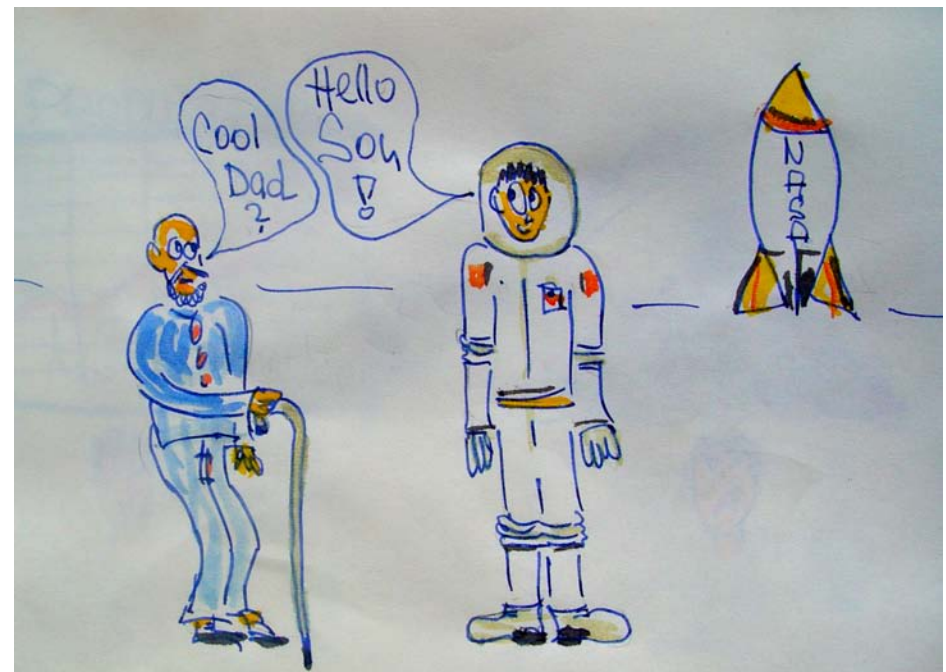
Alla förändringar inklusive celldelning kräver tid och det är ju den som i vårt experiment går olika fort. Även klockornas maskineri tickar med olika hastighet, trots att de går rätt för bägge tvillingar på deras respektive planet, men när de träffas i Stockholm visar de olika och även bröderna ser olika gamla ut.

Som extra argument kan vi ta klockornas batterier.

XuX-broderens klocka har stannat strax innan han lämnat XuX planeten och batteriet är helt slut.

Skulle det nu vara så att brödernas biologiska klockor gick med samma fart skulle båda bröderna i Stockholm vara i mo-

pedålder och deras klockor visat samma tid. Detta kan jämföras med att XuX-brorsans klocka skulle börja gå igen när han landat här på Jorden, vilket ju är en OMÖJLIGHET eftersom batteriet var helt urladdat och energin inte kan trollas fram ur intet.

Produktivitetens pris

Summa av kardemumma är att bägge tvillingarna på var sin planet (eller på samma planet för den delen) upplever SIN tid likadant. När de står på var sin planet och "ser" på varandra upplever de att den andre åldras fortare respektive långsammare och att deras klockor går olika fort.

Varför har vi mindre tid och varför känns det att tiden går hela tiden fortare?

Även om tiden skulle gå långsammare upplever vi att den rusar i väg och att vi har brist på den.

Detta beror på att vi i dag genomför fler förändringar/ fler energiomvandlingar under samma tidsperiod än vad vi gjorde för 50 eller 500 eller 5000 år sedan. Alltså är vi mera produktiva.

Men till vilket pris?

När vi omvandlar energi blir bara viss andel nyttig energi, vilket kan uttryckas som verkningsgrad. Resten är skräp och "skräphögen" växer i takt med ökad omvandlingsfrekvens.

Dessutom ökar den så kallade Entropin som kan uttryckas som Oordning i universum, på Jorden och i våra skallar. Att städa kostar också energi, tid och pengar och vi biter oss i svansen.

Detta betyder att röran och slaggprodukter inte går att städa bort.

Alltså borde vi egentligen sänka vår produktivitet i motsats till vad alla politiker och ekonomisystem vill.

Att göra EN sak snabbare och lika bra, d.v.s. på kortare tid är utmärkt eftersom verkningsgraden blir högre och vi får extra tid att "ladda batterier". Att göra FLER saker inom samma tidsperiod laddar ur batterier och vi kan bli utbrända. Gör man dessutom fler saker på en gång utan att sekventiellt avsluta den ena innan man kastar sig på nästa, kan även hjärnans processor överhättas och vi ballar ut helt.

Sinnesfrid

Det vara bra att då och då stanna upp och ”sortera”, d.v.s. ”rensa och defragmentera hårddisken”. Det är bara då man kan återfinna inre sinnesfrid.

I allmänhet är det så att unga människor blir stressade om de har lite eller bara en sak att göra.

Äldre folk blir stressade när de har för mycket att göra, d.v.s. fler uppgifter inom viss tid.

Folk kring mitten av sitt liv blir stressade hela tiden för både och.

Man joggar i hög fart genom skogen med hörlurar i skallen, tajts på kroppen och utan att ha blekaste aning om hur naturen doftar och hur vacker den är trampar man ner massor med smultron och kantareller. All energi går till att förbränna energi utan att göra någon nytta i världen som dessutom belastas med ännu mera slagg och oordning. Egennyttan med hälsa och vackrare kropp tjänar mest till större chans att fortplanta sig och är därmed snarare reproduktiv än produktiv, utan att folk (och jorden) tycks må särskilt bättre i längden.

Det borde vara obligatoriskt att utrusta alla gymmets motionsredskap med energiåtervinnande utrustning och sälja exempel

vis elektricitet eller värme tillbaka till nätet. Ju mer man trampar, desto mera rabatt på medlemsavgiften.

Tideräkning

Att livet såsom människan uppfattar det är tidsberoende finner vi i otaliga uttryck hos alla världens språk. Här är några av dem:

I tidernas begynnelse

Tack vare vårt tempusmedvetande har vi alltid sökt svar på var något eller allting hade sin börja. Just nu "vet vi" att vårt Universum började med Big-Bang alternativt när Gud skapade jorden. Men vad som hände innan har vi ingen aning om. Gud kan veta vad som hände innan han skapade jorden, men inte heller han vet vad som hände innan han själv blev till.

Dag och Natt, Månvarv, Solstånd, Förmörkelser

Mycket tidigt började vi hänga våra liv på himlakropparnas rörelser.

Jesus födelse

Eller på gudar, kungar, klanledare, krigare, politiker.....

Världskrig, Revolution, 11. September, Fred

Eller viktiga händelser....

Nyår, Födelsedag, Nationaldagen

Vilka gav anledning till firande, samt ledighet från jobbet.....

Stämpelklocka, Timlön, Timdebitering

När vi inte är lediga tar vi betalt i tid.

I tid och otid

Får vi slita.....

Tidsskrift

Läser vi för att veta vad som missats under tiden vi sålde vår egen tid och vad som kan hända i framtiden om vi sköter oss, alternativt om vi inte sköter oss.

Tidvatten

Naturens egen gravitationsklocka, vars ebb och flod har tvingat oss att simma och/eller bygga båtar.

Graviditet

Antalet månvarv mellan befruktningen och när vattnet går.

Ålder

Mäter vi i antalet solvarv efter förlossningen till senaste firande av födelsedag. Vissa kvinnor håller den hemlig, men alla kön strävar efter maximum till minimal slitage och vikt.

Gamla goda Tiden

Längtan efter tider när slitage var knappt märkbart och vikten låg.

Tiden läker alla sår

Självbedrägeri när slitaget är odrägligt.

Resor i Tiden

Man längtar bort av nyfikenhet eller ren frustration. Måhända till medeltiden då män var riddare eller till framtiden där alla kvinnor kan göra skäl för sina åtsittande dräkter.

Relativ Tid

förklaras bäst av Einstein.

”Jag har inte tid”

Det är inte du som äger tiden, men du disponerar/lånar den tills arrendet har gått ut.

En tredjedel hyr du i andra hand ut till arbetsgivare, en tredjedel sover du ”bort” för att maskineriet och hårddisken skall underhållas och en tredjedel har du för dig själv och kallar den för ”fritid”. Hur fri den sista delen är kan diskuteras.

Du skänker, eller bör skänka, en del till din avkomma eller till att tillverka avkomman, eller till att öva sig på det.

Sedan har vi släkten (inklusive egen avkomma) som också skall underhållas antingen hemma, eller mera eller mindre långt hemifrån. Även det sociala (och asociala) nätverket kräver underhåll. Du skall skaffa, för alla ovan omnämnda inklusive dig själv tillreda och konsumera födan och diska efteråt. Ett bo behöver också byggas, underhållas och dessutom förnyas när du eller din äkta hälft tröttnat på väggfärgen eller formen på köksluckorna. Maskrosorna kan sprida sig till grannen, varvid det sociala nätverket kan skadas. Du känner dig skyldig att hålla dig uppdaterad med vad som händer i hela världen och varken du vill eller inte, matas du med massor av information som ger dig dåligt samvete att du inte hunnit köpa produkter som ju alla andra redan har eller att din kropp, hy, ögonfransar, ditt hår, underliv, midjemått och dina tänder absolut inte uppfyller ”normen”.

Sedan har vi transporten mellan rubbet av ovanstående tidsaktiviteter. Man påstår att med moderna transportmedel har av

stånden krympt, men det är snarare tvärtom. För i tiden nöjde vi oss att cykla till landet ett par tre mil från hemmet, medan nu skall vi söka tillflykt till andra sidan jordklotet för att exempelvis surfa på tsunamivågor. Även om det tar ungefär lika lång tid att ta sig dit som till landet har avståndet ÖKAT. Dessutom har energiåtgången, slaggprodukter och oordning mångfaldigats.

”Tid är Pengar”

Även om vi aldrig får nog av tid p.g.a. vår nyfikenhet, bör vi återigen lära oss att ta vara och uppskatta stunder där vi inte gör något. Bara glör exempelvis på havet eller en blomma med det surrande biet som åtrår den. Eller som tjuren Ferdinand hitta SINNESFRID under korkeken.

Om jag är kylskåpsreparatör eller tidsstudiekonsult säljer jag min tid till andra stackare med tidsbrist. De behöver förvara mat för att spara egen tid eller tjäna mera pengar genom att billigt köpa och spara andras tid.

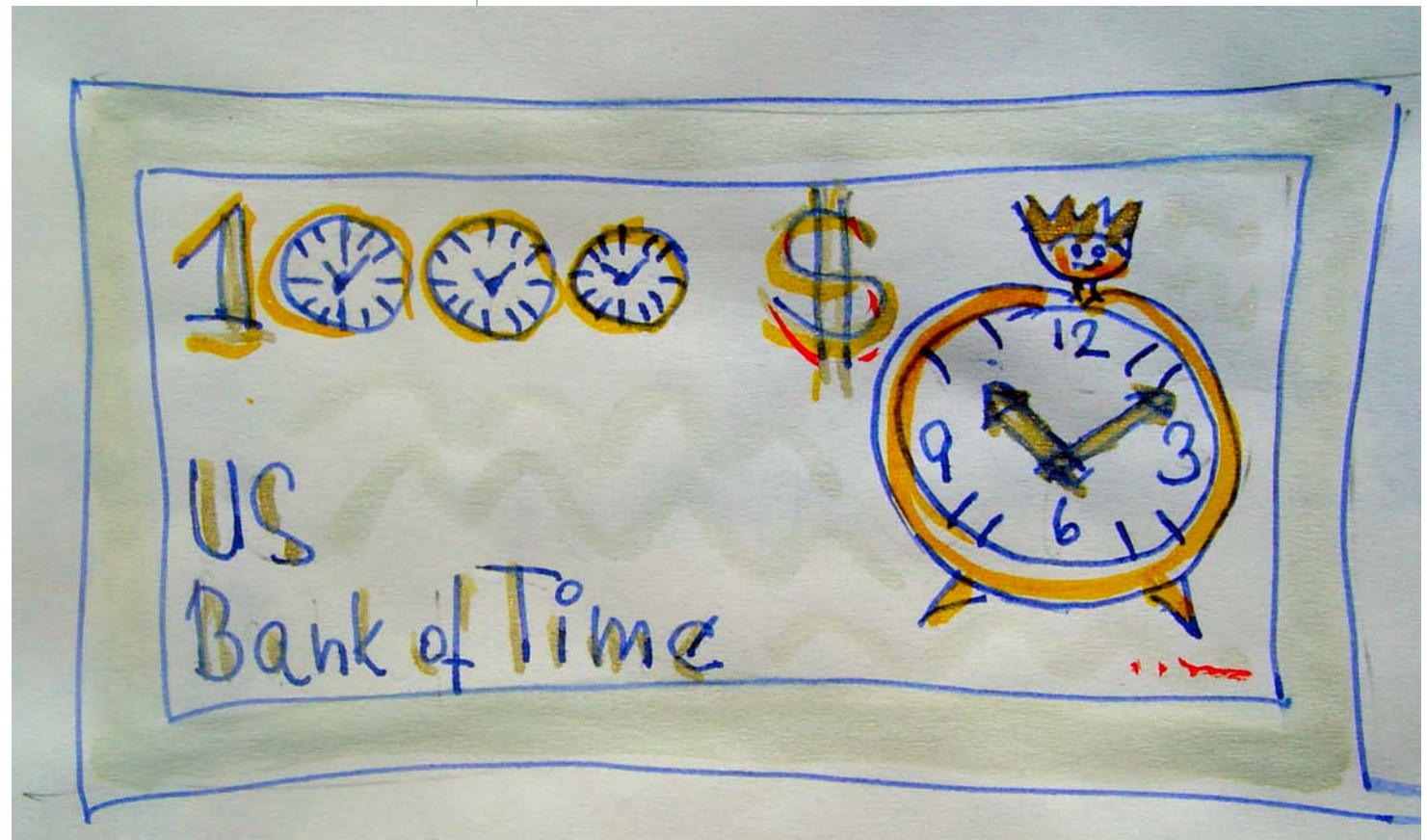
Har vi mera tid kan vi tjäna mera pengar, men sanningen är att även om vi har mera tid kan vi göra av med mera kosing.

Alltså är tid antingen mera eller mindre pengar, snarare än bara pengar.

I alla fall är det så att oavsett om vi ägnar oss att tjäna mera pengar eller göra oss av med dem (vilket vi är duktigast på), förbrukar vi mera energi och skräpar och allt det andra.

VI ANVÄNDER TID TILL ATT SKAPA KAOS.

Tid är inte pengar. Snarare BRIST på pengar eller KAPITALFÖRSTÖRING.

Klockor

Människan har alltid fascinerats av att registrera tid för viktiga händelser, som solförmörkelse, månförmörkelse, årstider och solstånd, månvarv, dygnsrytm, stånd, etc., till vilka man kunde hänga viktiga händelser i sitt eget liv.

Man byggde solur, vattenur, mekaniska ur, skäppsur, fickur, armbandsur, kvartsur, atomur...

Första uren registrerade bara timmar. Minutvisare uppfanns senare i takten med att man fick mer bråttom och började ta betalt i tid, medan man med sekundvisarens hjälp kunde se att tiden rörde sig ungefär lika fort som hjärtat slår (om man inte har för bråttom).

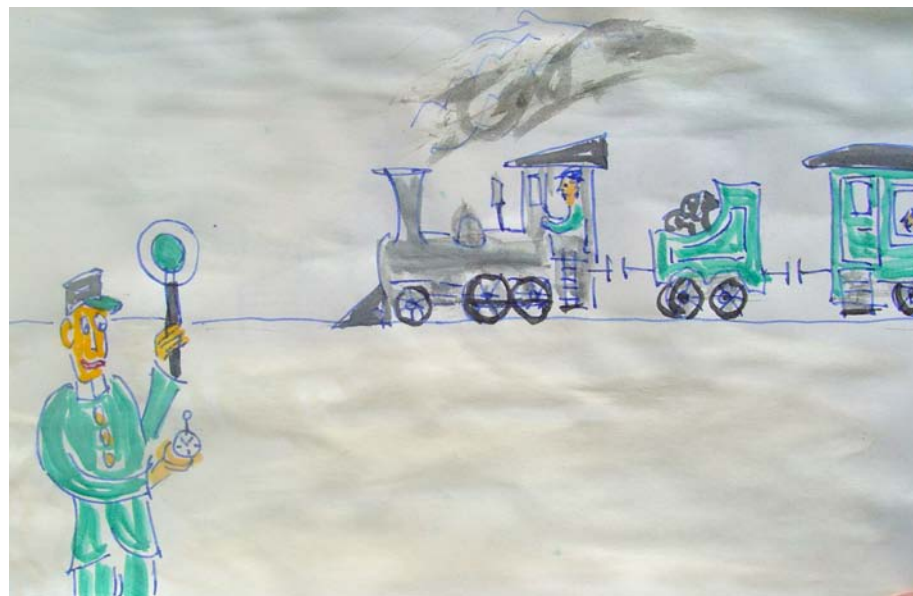
Klockorna synkroniserades efter solen mitt på dagen, varvid olika landsdelar hade olika tid.

Järnvägen hade det krångligt att hålla alla alternativa tidstabeller och man introducerade tidszoner.

Klockan är tolv och därmed basta, så de i öster till grannarna i väst, som vackert fick anpassa sina biologiska klockor. Sedan har man krånglat till det ytterligare (främst för mjölkkor) genom att införa sommar- och vintertid.

Satellittrafiken och GPS system krävde exakta klockor som även tar hänsyn till Einsteins Relativitetsteori (tiden varierar för objekt som rör sig med olika hastighet eller i olika gravita

tionsfält) för att GPS inte skulle visa någon meter fel. Alltså har man lagt enorma summor på att veta exakt tid och här känner jag mig motbevisad när jag förnekar att tid är rena pengar.

”Din tid är ute”

Detta uttryck kan handla om sport, frågesport eller kamp på liv och död. Omvandling av viss mängd energi som vi har till förfogande inom viss tid som någon annan har tilldelat oss i syfte att förhärliga sig själv och/eller att tjäna pengar. Även våra gener har lånat oss viss tid tills de har spridits vidare till mera livskraftigare kroppar.

Ju mer man funderar desto mer synonymt verkar Tiden, Energi, Livet, Entropi och Dumhet.

På något sätt klarar inte dessa storheter sig utan varandra. Människan får vandra på lånad tid och energi och med sin dumhet bidra till allmän röra.

Någon mening måste dock naturen ha haft när den släppte fram oss, men kanske har den inte räknat med att dess skapelse kan vända sig mot den själv. Ungefär som i vissa science fiction filmer när människoskapade ”intelligenta” robotar utvecklar självmedvetande och den omedelbara slutsatsen att människan måste utrotas om de skall överleva.

Man kan även undra varför de flesta science fiction filmer beskriver besökarna från yttre rymden som fula, onda och krigiska varelser vars mål är att tömma jorden på alla resurser och utrota oss. Eftersom manusförfattarna tycks vara människor, utgår de tydligen från sig själva. Att filmerna säljer tyder på att vi alla är blodtörstiga varelser på det villkoret att det inte

drabbar oss själva. Till våra grundläggande behov hör även att tycka synd om och hjälpa andra. Både i Tid och Otid (om vi har tid).

Låt oss vara optimister och trösta oss med allt positivt som de flesta av oss har lyckats skapa under våra liv, inte minst i form av avkomma där våra gener lever vidare (om de får tid).

Cirkeln är sluten

Marstrand sommaren 2011